

EFKES WEER (t;Peer Wittenbols/m;Harry Hendriks)

Ik ging lest wa bluumkes kopen
Toen zag ik ons moeder lopen
Zelfde rug en zelfde jas
Zelfs dezelfde rooie tas
En pas na 'n tel of drie
Dacht ik: Mer da kan hullemaal nie
Toch; vur het uurst in zoveel jaar
Was ik efkes weer dichbij haar

'ne Vreemde man
'n Vreemde vrouw
Efkes weer bij mekaar
Vur 't uurst in zoveel jaar

Ze vuulde da ik naar d'r keek
En zag hoe ik haar blik ontweek
En zachtjes schudde ik m'n hoofd
Omdat ik hul kort had geloofd
In iemand die t'r nie meer was
'Dag, vrouwke, mee oew rooie tas'
En thuisgekomen dacht ik toen:
'k Had 'r die bluumkes cadeau moeten doen

'ne Vreemde man
'n Vreemde vrouw
Efkes weer bij mekaar
Vur 't uurst in zoveel jaar

...

En we zeejen niks
En we deejen niks
Dus we leejen niks
En we zeejen niks
En we deejen niks
Dus we leejen niks

En soms, vlak vur 't slapen gaan, moet ik wel 's denken aan
Dat 'r na mijnen dood 'ne mens zal zijn, die in de verte lijkt op mijn
Ik hoop mer da, tegen die tijd, mijn vrienden zonder spijt
Weer blij zijn om me terug te zien
Of bluumkes geven, zelfs... misschien

'ne Vreemde man
'n Vreemde vrouw
Efkes weer bij mekaar
Vur 't uurst in zoveul jaar
Vur 't uurst in zoveul jaar

Ik ging lest 'n krantje kopen
Toen zag ik ons vader lopen...